

SCEAV BYSTŘICE

VITAE

ČTVRTLETNÍK SBORU

VÝROČNÍ ZPRÁVA CMŠ
JAKO PŘÍLOHA

RODINY
BYSTŘICE

ČÍSLO 02

ZÁŘÍ 2023

HISTORIE
BYSTŘICKÉHO
KOSTELA

HLEDÁNÍ ROZDÍLŮ
PRO DĚTI

DANIEL SZMEK
PRESBYTER
ROZHOVOR

Úvod

“Je jako strom zasazený u vody – zapouští kořeny u řeky. Nebojí se, když vedro přichází; jeho listy se vždy zelenají, v roce sucha nemá obavy a nepřestává nést plody.”

Jeremiáš 17, 8

Přejeme vám, abyste stáli pevně v Kristu a překonali všechny těžkosti života společně.

vaše Redakce

Úvod redakce	
Slovo k zamyšlení	2
Poznej svého presbytera	3
Ohlédnutí za létem	7
Statistické okénko	15
Jubilea	16

Svědectví	17
Stavitelé našeho kostela	20
Hledání rozdílů pro děti	27
CMŠ - fotografie	28
Křížovka	30
Nepřehlédněte	31

ŽIVOT JE *cesta*

Bolek Taska

ZAMYŠLENÍ

Každý někam jdeme. Někteří dokonce běží, jiní dokonce letí tryskáčem. Abychom se v životě neztratili, je moudré znát odpovědi na 3 otázky.

Znám svůj cíl?

Jak se tam dostanu?

Jdu po správné cestě, která mě k cíli dovede?

Často se nám v každodenním shonu stává, že jdeme bezmyšlenkovitě, anebo žijeme v kolotoči zvyků a rutiny. Pozor, toto je **nebezpečný způsob!** Je to podobné, jak by člověk šel naslepo - se zavázanými očima, jen podle paměti Tatranské Trikopy. Pan Ježíš řekl: "Já jsem ta cesta..." Když ráno začínáme den, mluvíme s Ním v modlitbě o naší cestě a našich cílech! Stejně tak, když večer uleháme, mluvíme s Ním o tom, jak se nám ten den dařilo. Jej následovat. Vyznávejme, v čem jsme selhali, děkujme Mu

za to, co nám na naší cestě daroval. Chvalme jej za to. Jaký On je a že je s námi, a prosíme o Jeho vedení v konkrétních dalších krocích, vyznávejme Mu slovy svou důvěru a přimlouvejme se za naše blízké "spolucestující". Podobně to dělal i král David. On se modlil: "Ukaž mi, Hospodine, cesty své, svým stezkám nauč mě." Nejkrásnější na té úzké cestě křesťana je to, že nejdeme životem sami. On jde s námi. **Následujte jej** i v dalších dnech a měsících letošního roku.

Ukaž mi, Hospodine, cesty své, svým stezkám nauč mě. Žalmy 25:4

Poznej svého presbytera

DANIEL SZMEK

PRESBYTER

Mohl bys nám v pár větách představit sebe a svoji rodinu?

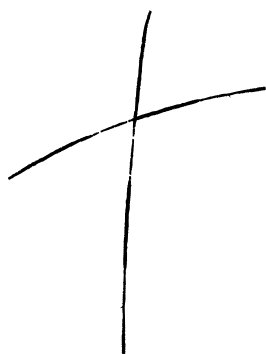

Jmenuji se **Daniel Szmek** a jsem presbyterem našeho sboru. Jsem vděčný Bohu za svoji manželku, se kterou prožíváme **společnou cestu životem** 23 let. Společně s 22-letým synem a 17-letou dcerou bydlíme v rodinném domě v Bystřici.

Jaká byla Tvoje cesta k poznání Pána Ježíše?

Jsem velmi **vděčný** za svoje věřící rodiče a babičku, kteří mne od útlého dětství vedli k víře v Pána Ježíše Krista a vytrvale se za mě modlili. Když jsem navštěvoval první stupeň základní školy, oni odevzdali své životy Bohu. Viděl jsem, že křesťanství se projevuje v jejich praktických životech a ve výchově mě a mé sestry, a také, jak rádi navštěvovali nejen bohoslužby, ale také biblické hodiny a modlitební setkání, která probíhala i u nás doma.

RÁD VZPOMÍNÁM NA CHVÍLE STRÁVENÉ V
nedělní besídce, dorostu a na mládeži.

V určité době jsem si uvědomil, že jsem člověk, který bere víru vážně, ale bránil jsem se úplně odevzdat ve svém životě vládu Bohu a podřídit se Jeho vůli. Chyběla mi jistota spasení až do momentu, kdy jsem odevzdal svůj život Pánu Ježíši na pobytu mládeže v Jeseníkách v roce 1989. Byl to ten nejdůležitější krok na cestě víry, ale pak následovaly další, kdy mě Bůh formoval a vedl ve službu pro Jeho království.

Byla ve Tvém životě někdy situace, kdy jsi o Pánu Bohu zapochyboval? A jestli ano, jak ses s tím vypořádal?

Nevzpomínám si na období, kdy bych si nebyl vědom Božího vedení, mojí závislosti na Jeho milosti a požehnání. V našem manželství a rodině jsme prožili nejtěžší zkoušku, kdy jsme se těšili ze tří našich dětí a na Velikonoce v roce 2007 jsme zjistili, že naše milovaná dcera Miriam má mozkový nádor a je nevléčitelně nemocná. Tehdy jsme cítili, že Bohu nerozumíme a připadalo nám, že je vůči nám nespravedlivý. Věřili jsme, že Bůh ji může zázračně uzdravit, ale koncem roku 2007 si ji vzal k sobě do nebe. Bůh nás neopustil a utěšoval nás skrze své Slovo. Byl to především verš z Efezským 6,10. Časem jsme zjistili, že nejsme sami s touto zkušeností a zapojili jsme se do laické pomoci rodičům se stejným osudem. Díky tomu jsme měli více příležitostí sdělit i nevěřícím lidem, jakou naději máme v Bohu, která se netýká jenom pozemského života.

Víme, že jsi také členem církevní rady. Mohl bys nám přiblížit význam a kompetence církevní rady v naší církvi?

Jsem jedním z pěti neordinovaných členů v celkem devítičlenné církevní radě. Církevní radě přísluší zejména vést církev k naplňování poslání, které jí dal Ježíš Kristus a dbát na to, aby učení církve bylo v souladu s učením Bible. Také má za úkol jmenovat vikáře, diakony, administrátory, ...

Konat vizitace ve sborech, zastupovat církev ve vztazích s jinými církvemi a další úkoly a kompetence. Jsem člen komise oprav a investic, která je poradním orgánem církevní rady a

jsem zástupcem za jablunkovský seniorát.

Kdybys měl možnost dát jednu radu svému já v mládežnických letech, co by to bylo?

V mládežovém věku jsem často zápasil s pocitem méněcennosti a sebelítosti. Moje rada by byla, že Bůh si může použít a má ten nejlepší plán i pro život nesmělého introverta.

Příměstský tábor

CESTA

KOLEM

SVĚTA

Od 14. do 18. 8. 2023 se v areálu našeho kostela konal příměstský tábor na téma Cesta kolem světa. Táboru se zúčastnilo 61 dětí ve věku od 4 do 12 let a o děti se staralo 13 vedoucích. Každý den byly biblické lekce a skupinky, na kterých jsme se učili budovat most víry. Stavěli jsme na základě, jímž je pro nás Bůh, a na jednotlivých pilířích mostu víry, kterými jsou modlitba, oběť, služba a tvořivost. Společně jsme navštívili papoušky, byli jsme na bazéně, udělali jsme si výlet vlakem, pekli jsme a vyráběli. Na tomto táboře jsem byl poprvé

jako vedoucí skupinky. Ve skupince jsem měl jednu holčičku, která byla často smutná. Jednou jsem jí ve volném čase vyprávěl příběhy z Bible, velmi se jí to líbilo. Přitom jsem s ní mohl mluvit o Bohu a velmi mě povzbudilo, když chtěla přijmout Ježíše do svého srdce. Některé děti, které byly na táboře, nechodí pravidelně na nedělní besídku a do kostela. Vnímám proto, že tento tábor byl pro ně na jejich duchovní cestě velmi přínosný. Chtěl bych vás vybídnout, abychom se modlili za tyto děti a jejich rodiče.

David Szmek

DĚTSKÝ TÁBOR

Během letošních prázdnin se ve dnech 30. 7. - 6. 8. konal dětský tábor v Gutech na téma Vítězný běh.

Táboru se zúčastnilo cca 60 dětí včetně organizátorů, vedoucích, zdravotníka a členů kuchyně. Na táboře byly děti rozděleny do týmů (Trysko ptácci, Pandy, Mrówki, Lenoši SOS aj.), v rámci kterých se účastnily diskuzních skupin, kvalifikačních tréninků a různorodých sportovních disciplín – běh s mouchou v oku, běžecký biatlon, sprint a další.

Děti měly možnost se seznámit s různými křesťanskými sportovci. Jedním z nich byl Aron Chmielewski, který přímo na tábor zavítal, a účastníci se tak mohli inspirovat jeho životem. Na táboru bylo mnoho zábavy, spoustu smíchu, dost pohybu, hodně chutného jídla, dostatek odpočinku, pravidelných večerníčků plných žertu a hlavně značně příležitosti slyšet o Ježíši Kristu. V rámci biblických lekcí se probíral život a misie apoštola Pavla.

Na konci každého vyučování byly výzvy k přijetí Ježíše Krista jako osobního spasitele. V rámci mé služby jsem měla možnost vést duchovní rozhovory se dvěma dívkami, které reagovaly na výzvu a přijaly Ježíše do svého života. Byla to velká radost! Věřím, že dobrá zpráva, kterou děti slyšely, zakoření, poroste a přinese hojné ovoce na věčnost. Kež závodníci, kteří vyběhli, doběhnou do vítězného cíle a nic je nepřipraví o odměnu (viz 2. Timoteovi 4, 7).

Doris Szymeczková

Na obóz pojechałam
po raz pierwszy.
Głównym tematem był
Vítězný běh. Na
lekcjach
rozmawialiśmy o Panu
Jezusie, graliśmy też
różne gry. Najbardziej
podobała mi się
wycieczka zakończona
pizzą w restauracji.

VĚŘ V PÁNA JEŽÍŠE A BUDEŠ SPASEN.

Jedzenie na obozie mi bardzo smakowało.
Oprócz tego mieliśmy także warsztaty a
wieczory zakończone były wieczorynką o
listonoszu Pacie. Na obozie nauczyłam się
parę nowych piosenek i wersetów z Biblii.
Jeden z nich brzmi tak: Věř v Pána Ježíše a
budeš spasen.

Natalka Kaleta

DOROSTOVÝ POBYT

Náš pobyt byl v termínu od 19. do 26. srpna a konal se v Dolních Domaslavicích. Byli jsme ubytováni v loděnici Marina Jonáš, která se nachází u Žermanické přehrady. Pobytu se zúčastnilo 30 mladých lidí.

Tématem celého pobytu bylo **Fight! Rytíři víry**

Na ranních skupinkách a odpoledních slovech jsme studovali a zamýšleli se nad **Boží zbrojí z Efezským 6.** kapitoly. Se slovem nám přišli posloužit hosté z okolních sborů, např. diakon Zbyšek Kaleta, Marek Říman, Palo Chodura atd. Téměř celý pobyt byl s námi pastor Bolek Taska s rodinou, se kterým jsme měli párkrát diskuzní večery, na kterých jsme se zamýšleli např. nad otázkou Proč Pán Ježíš? Dopoledne jsme měli různé hry a taky byla možnost se vykoupat v Žermanické přehradě. V loděnici byly k vypůjčení paddleboardy, padla a různé lodčky, které jsme často využívali. Odpoledne jsme měli bojovky s různými úkoly. Byl tady i prostor na různé rozhovory a venkovní hry.

JSEM VDĚČNÁ PÁNU BOHU ZA TO, ŽE MOHLO S NÁMI JET HODNĚ NOVÝCH MLADÝCH LIDÍ, KTEŘÍ MĚLI MOŽNOST SLYŠET O BOHU.

Já osobně se vždycky na letní pobyt moc těším, protože je to pro mě takový únik z reality, kdy člověk nemusí řešit každodenní povinnosti a starosti. Člověk hodně načerpá a může posunout svůj duchovní život i vztah s Bohem. Jsem vděčná Pánu Bohu za to, že mohlo s námi jet hodně nových mladých lidí, kteří měli možnost slyšet o Bohu a věřím, že se s nimi potkáme i mimo pobyt, na dorostech. Na pobytě se vždycky utuží vztahy mezi dorostany a můžeme prožívat úžasné rozhovory, zažít spoustu zážitků, smíchu a srandy. Věřím, že jsme si pobyt všichni užili, budeme na něho vzpomínat a to, co jsme slyšeli, budeme aplikovat do našich životů. Jsme vděční Marušce a Andrzejovi Szymeczkovým, kteří nám celý týden výborně vařili. Taky jsme vděční Zuzce Pietroszové s Kubou Klusem, kteří celý pobyt zorganizovali a vedli. Největší díky však patří našemu Pánu Bohu za celý pobyt, za ochranu a taky za dobré počasí i všechen připravený program.

Daniela Szmeková

English Camp

Druhý týden července jsme mohli prožít English Camp. Téma bylo **Jesus Frees Us** (Ježíš nás osvobozuje) a v rámci biblických příběhů jsme probírali různé oblasti, od kterých nás Bůh osvobozuje.

Jesus frees us

Miriam Temelová

Měli jsme vždy biblickou lekci, hry, zpívání, vyrábění a další aktivity, ve kterých si děti mohly nejen zlepšit angličtinu a vyzkoušet ji v praxi, ale také si mohly lépe přiblížit dané téma a více se dozvědět o Pánu Bohu. Z Ameriky k nám zavítali hosté, a to Michael, Matt a Kent s manželkou Chris. Náš český tým se skládal z 9 členů spolu s hlavním vedoucím tábora, kterým byl Andrzej Szymeczek. Na táboru nám vařily dvě kuchařky, paní Pietroszová a paní Ponková, děti si jídlo velmi chválily. Jsme moc vděční, že se zúčastnilo celkem 30 dětí, a to jak z našeho sboru, tak i mimo něj. Prožili velmi požehnaný čas a věříme, že si nás takhle Bůh použije i příští rok.

Obóz młodzieży

W pierwszym tygodniu lipca odbył się letni obóz młodzieżowy. Tym razem pojechaliśmy z młodzieżą na północ Czech, do wioski Černý důl położonej w Karkonoskim Parku Narodowym. Na obozie

studiowaliśmy 1. list apostoła Piotra. W trakcie tygodnia wyruszyliśmy na dwie wycieczki. W poniedziałek wspięliśmy się na szczyt najwyższej góry w Czechach – Śnieżki. W piątek natomiast pojechaliśmy do Adršpachu, gdzie mogliśmy zobaczyć ciekawe formacje skalne. Niedaleko naszej bazy znajdował się kamieniołom, który również odwiedziliśmy. Razem studiowaliśmy w grupkach, odwiedzili nas także różni goście z przekazem Bożego Słowa. Wieczorem były spotkania modlitewne, gdzie wspólnie chwaliliśmy Pana i modlili się. Werset, który utkwił mi w pamięci to:

Bądźcie wszyscy
jednomyślni,
współczujący,
braterscy, miłosierni,
pokorni: (1 Piotr 3,8)

Wiersz ten jest wezwaniem do naszej wspólnoty na młodzieży, by być jak siostry i bracia, idąc wspólnie za Panem. On jest naszą drogą i celem.

RODINY BYSTRICE

Ve dnech 8. - 11. 8. jsme měli skvělou možnost zúčastnit se pobytu rodin, který se uskutečnil na Beskydské Oáze v Písku. Probíraná témata nesla tyto názvy:

Pro nás velmi požehnaný čas, kdy jsme si mohli uvědomit, že je důležité, abychom otevřeli své domovy pro druhé, byli otevření v manželství, ke svým dětem a hlavně k Bohu. Dále, aby naše oči byly otevřené na potřeby druhých a na to, jak jim můžeme pomoci nebo posloužit. Každý z nás byl povzbuzen a mohli jsme si uvědomit, s čím konkrétně máme problémy a na čem je třeba

OTEVŘI SVŮJ
dom, sebe, svoje oči

zapracovat. Zažili jsme také legraci při hrách, probíhalo různé tvoření a děti byly nadšené ze skákacích hradů. Byl to skvělý čas s druhými, kdy jsme si mohli popovídat, vzájemně se povzbuzovat a projevovat si lásku.

Díky Ježíši za tento skvělý čas a kéž nezůstane jen u slov a úvah, ale ať se naše životy mění v praxi, aby Mu byla vzdána chvála.

Sylva Pietroszová

Statistické okénko

KŘTY

Od června letošního roku byly v našem sboru pokřtěny dvě děti:

28. 7. chlapec **Tomáš**

2. 9. holčička **Nikola**

SVATBY

2. 9. 2023

Marek Kantor a Elżbieta Szymeczek

8. 9. 2023

Lukáš Sikora a Denisa Ferfecká

30. 9. 2023

Aneta Adamcová a Tomáš Knopp

POHŘBY

2. 8. 2023 zemřel **Jan Kubiczek** z Bystřice, ve věku 83 let

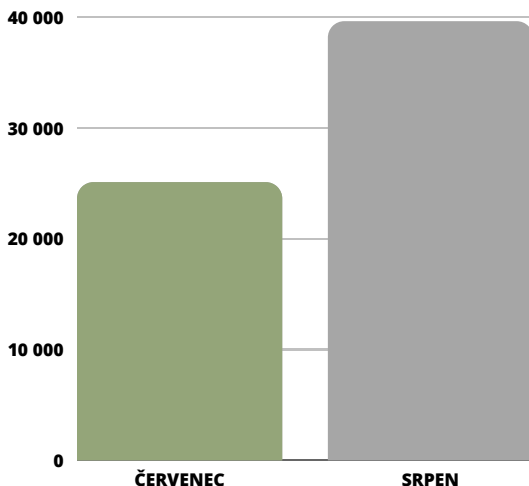
3. 8. 2023 zemřela **Anna Walková** z Vendryně, ve věku 84 let

VÝNOSY ZE SBÍREK

ZA PŘEDEŠLÉ MĚSÍCE (červenec a srpen)

ČINILA **SBÍRKA NA SBOR** CELKEM

64 556 Kč

JUBILEA

členů našeho sboru

v měsíci ŘÍJNU slaví: Jiří Marosz
30

v měsíci LISTOPADU slaví: David Hezcko
20

60

v LISTOPADU slaví:
Petr Marosz
Katarina Viková

40

v měsíci ŘÍJNU slaví:
Henryk Rusnok

80

v PROSINCI slaví:
Eva Ponková

50

v měsíci ŘÍJNU slaví:
Danuta Sikorová

v PROSINCI slaví:
Daniel Drozd

90

v měsíci LISTOPADU slaví:
Jan Gajdacz

Zázrak jménem diakonie

Přišel rok 1989 a s tím spojené politické změny v naší zemi. Před církvemi, dosud utlačovanými a dehonestovanými komunistickým režimem, se najednou objevily a otevřely dosud netušené a neskutečné možnosti svého působení.

Jednalo se především o možnosti otevřeného zvěstování evangelia, jak rovněž možnosti křesťanské sociální služby ve smyslu biblického nesení pomoci lidem, kteří se z různých důvodů ocitli v sociální nouzi.

Přes dlouhá desetiletí byla tato činnost církvím odpírána. Do této úlohy se taky hned zapojila naše církev a již v roce 1990 byla zaregistrována Slezska diakonie, která postupně zahajovala svou činnost. Jaké byly ale podmínky?

Církev neměla podmínky žádné, jelikož neměla žádné peníze, žádné lidi ani žádné prostory. Začínalo se pomalu, malými, postupnými krůčky. Slezska diakonie dostala od státu do pronájmu dvě budovy v Komorní Lhotce – Betezdu a Betanii, které až do roku 1960, než byly znárodněny, byly majetkem naší církve. Stav obou byl žalostný a vyžadující generální rekonstrukci. Sháněly se peníze a sháněli se ochotní lidé k nastoupení do služby ve Slezske diakonii. A postupně začíná i můj příběh se Slezske diakonií.

Začátkem roku 1993 mě navštívil nově ustanovený ředitel s jedním z prvních pracovníků Slezske diakonie Bronkem Steblem, zda bych nebyl ochoten nastoupit do Slezske diakonie na pozici ekonoma. Dlouho jsem nepřemýšlel a již v dubnu jsem do Slezske diakonie nastoupil. Pochopil jsem, jak podivně mě Pán Bůh vedl až do této chvíle. Původně jsem měl úplně jiné plány. V mládí jsem si nepředstavoval pracovat nikde jinde, než v Třineckých železárnách. V rámci průmyslové školy jsem praxi absolvoval v TŽ, prázdninové brigády jsem absolvoval v TŽ a rovněž diplomovou práci ke konci studia na ekonomické fakultě VŠB v Ostravě jsem zpracovával v TŽ. Měl jsem po ukončení studia dokonce slíbené místo na M odboru – racionalizace práce.

S radostí a plný očekávání jsem se připravoval na novou etapu v mém životě, a to etapu pracovní. Pak jsem zažil šok. Když jsem se dostavil k nástupu na kádrové oddělení, úřednice mi sdělila, že dané slíbené místo není volné, a že v technických profesích není žádné místo volné. Odpověděl jsem, že půjdu do nějaké dělnické profese, i kdyby to mělo být jen k lopatě.

Odpověď soudružky úřednice mě ale šokovala, když mi sdělila, že pro mě v TŽ není žádné místo. Bylo to v době, kdy TŽ zaměstnávaly každého, kdo projevil zájem pracovat. Zřejmě sehrálo významnou roli donašečství, jelikož v té době jsem již byl poměrně aktivním křesťanem v našem sboru.

Teprve po 14 letech, v roce 1993, jsem pochopil, proč pro mě v TŽ nebylo místo. Kdybych totiž do TŽ nastoupil a vytvořil si nějaké příjemné pracovní klima, asi bych nikdy do diakonie nepřestoupil a přišel tak o úžasné zážitky a doteky Boží ruky v mnoha radostných ale i strastiplných chvílích práce v diakonii. Diakonii považuji za jedinečné Boží dílo. Jak jinak někdo vysvětlí, že prakticky z ničeho je tu dnes organizace s více než tisícem pracovníků, s více než stem sociálních služeb a obratem daleko přesahujícím půl miliardy korun ročně?

Jsem vděčný Pánu Bohu, že jsem po dobu 30 let mohl být u toho, a že mě touto cestou vedl.

Naše diakonie je jedinečným Božím zázrakem.

P. S. Možná se někdy rozhodnu blíže popsat těch 30 let v diakonii...

Stavitelé evangelického kostela v Bystřici

Toleranční patent rakouského císaře Josefa II. z roku 1781 umožňoval evangelíkům výstavbu modlitebny a školy. Ve znění tohoto patentu mohlo o výstavbu požádat 500 osob nebo 100 nekatolických rodin.

Občané Bystřice, Vendryně, Karpentné a Nýdku spojili své síly a potřebnou žádost zaslali na císařský zemský úřad do Opavy, odkud 8. 5. 1782 přišla souhlasná odpověď.

Základní kamen pod dřevěnou modlitebnu byl slavnostně posvěcen 25. července téhož roku evangelickým superintendentem Traugottem Bartelmusem z Těšína při účasti opavského kreishauptmana (zemského vévody) hraběte Larischa a regenta Klúgera z Teschenbergu.

Než začala zima, provizorní dřevěný kostel již sloužil ke konání bohoslužeb.

V následujících letech byla vystavěna fara pro prvního faráře Ondřeje Pauliniho a v roce 1785 první dřevěná škola. (Trám z této dřevěné evangelické školy je vystaven v expozici Slezského Muzea v Českém Těšíně.

Máme ještě dnes v Bystřici nějaké svědky z těchto časů?

Ano

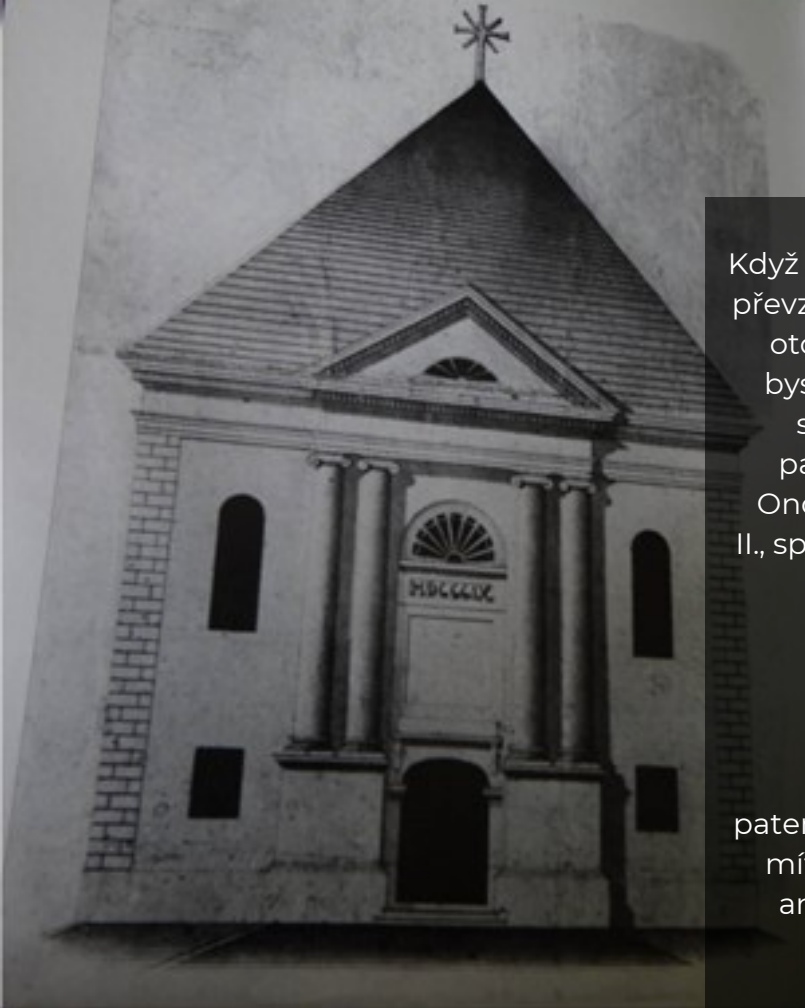
Dochovaly se čtyři cínové svícny a krucifix z roku 1780. Na kostelním nádvoří nám také zůstal kamenný oltářní stůl z roku 1788. Zhotovil jej tehdy mistr Václav Těšínský za 232 zlatých rýnských. Ve sborovém archivu se nacházejí některé dějinné listiny, také poškozený původní oltářní obraz Večeře Páně zhotovený neznámým lidovým malířem, mosazný kalich a různé cínové náčiní sloužící k vysluhování Večeře Páně z 1782 roku.

*Dřevěná modlitebna však brzy
nestačila pojmout zástupy
sborovníků přicházejících na
bohoslužby.*

Bylo třeba uvažovat o výstavbě větší, zděné budovy.

Když v roce 1805 převzal po smrti otce starost o bystřický sbor syn prvního pastora, také Ondřej Paulini II., spadla na něj potřeba výstavby zděného kostela. Ve smyslu císařského patentu nesměl mít kostel věž ani vchod od cesty.

Není bez zajímavosti, že základy kostela byly zhotoveny tak, že když o 40 let později byla povolena dostavba věže, nebyla potřeba na nich nic měnit. Svědectví o stavbě kostela z Michejdovy Kroniky jsem již uvedl v minulém VITAE, tak jenom pro zopakování: **6.5.1811 byl položen úhelný kámen a 21.9.1817 byl kostel vysvěcen.**

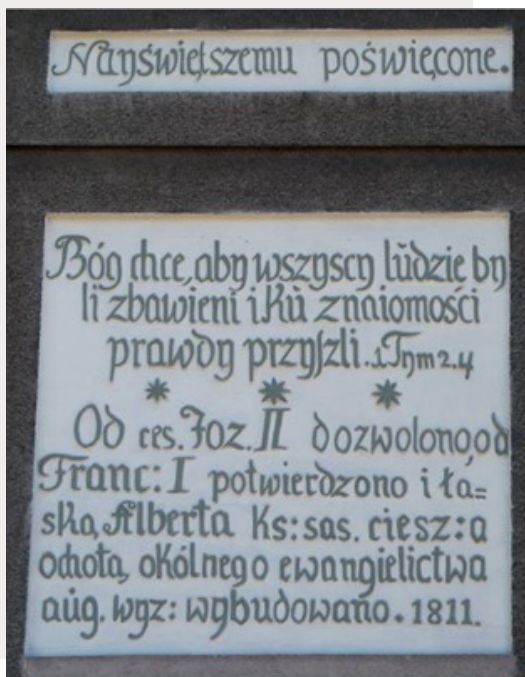

Dochoval se architektonický návrh empírového průčelí zděného kostela z roku 1809.

Tabule nad vchodem do kostela oznamuje:

"Bůh chce, aby všichni lidé byli spaseni a došli k poznání pravdy. 1.Tim. 2,4.

Od císaře Josefa II povoleno, od France I potvrzeno a z milosti Alberta knížete sasko-těšínského a obětavosti okolních evangelíků aug. vyznání vybudováno v 1811."

Z Kroniky se dovídáme:

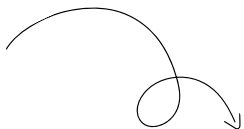
"Stał tedy kościół, ale goły, bez urzędzenia. Urządzenie sprawowano w późniejszych latach, o ile środki starczały... Książę cieszyński Albert darował wszystko drzewo na kościół, ale na pniu w lesie. Zbór ścinał i zwoził je z pobaby... Nadto wypożyczył książę 4000 r. na cztery lata bez procenta... Dług ten był intabulowany na gruntach wszystkich wójtów i kolatorów podpisanych na obligacyi. Spłacono na czas 3000r., 1000 r. książę zborowi darował... Ofiarność na kościół nie gasła. Prócz zwykłych opłat składano rok rocznie na ówczesne stosunki znaczną sumę na spłacenie długu."

Když v říjnu 1829 zemřel první stavitel bystřického kostela, Ondřej Paulini II, povolal sbor v pořadí 3. faráře Wilhelma Raschke (1830–1856), tehdejšího vikáře u svého otce Chrystiana Raschke, pastora v Komorní Lhotce. Rodina Raschkeůch pocházela z tkalcovského rodu v galicijském městečku Biała, kde se také Wilhelm 21. 7. 1803 narodil.

Studoval na evangelickém gymnáziu v Těšíně a následně absolvoval teologickou fakultu ve Vídni. Projevil se jako vynikající kazatel, pro svou

otevřenost a nebojácnost byl zvaný "Boží troubou". Jeho koníčkem byla medicína, proto také nezištně a z lásky ke sborovníkům sloužil nemocným radou a pomocí, když jim byl lékař často nedostupný. Byl proto také zvaný "**lékařem duše a těla**". Vystupoval proti opilství a různým společenským nešvarům. Jeho kázně vyšly posmrtně ve **sbírce kázání** zvanou "**Raškovkou**".

Pokračoval také v **dokončení výstavby kostela**. Již v roce 1831 byl zhotoven **nový oltář a kazatelna**, které se dochovaly do dnešní doby. Práce provedli: sochař Ondřej Lukasek ze Zablátí, stolař Josef Prokop ze Strumieně a malíř Ondřej Peter z Frýdku. **Oltářní obraz Poslední Večeře Páně** namaloval Berger z Jičína. Dle návrhu pastora byla provedena vnitřní výmalba kostela, místo tmavé modro-červené, barvou bílou a šedou.

Když pak rok 1849 přinesl evangelíkům svobodu, uměl povzbudit sborovníky k mimořádné obětavosti, a tak již v tomto roce byla na kostele vztyčena věž a v ní umístěny 2 zvony vážící 100 a 200 kg. Bohužel byly později za 1. světové války odebrány pro válečné účely.

Odpovědnosti pastora byly tehdy také školy, včetně zabezpečení učitelů. Wilhelm Raschke se proto postaral také o výstavbu nových zděných školních budov místo původních dřevěnic. V Bystřici se jednalo o dvoutřídku u cesty do Nýdku a v centru Nýdku o jednotřídku. Vyučování v nich bylo zahájeno v roce 1843. Z vlastní iniciativy také denně doučoval nadané žáky, zejména v latině, aby je připravil ke vstupní zkoušce na gymnázium.

Nadměrné vyčerpání se bohužel podepsalo na jeho zdraví a v posledních letech života ho postihly těžké deprese. Dnes bychom to nazvali "vyhořením". Ztratil radost ze života a nadšení pro službu lidem. Jako svobodný starý mládenec neměl nikoho, kdo by ho podržel. Zemřel 24. února 1855 v necelých 52 letech na mozkovou příhodu.

Ukázka z kázání při žnové bohoslužbě v neúrodném roce 1851:

"Bóg nas karze, bo głosu łaski słuhać nie chcemy. Od roku 1816 rok rocznie, można rzec, mieliśmy obfite żniwo i dostatek chleba. I utył lud i zapomniał Boga. Coraz to więcej szerzyła się oziębłość dla kościoła, wiary i nabożeństw. Obfite dary Boże przepalano na wódkę, która jest upadkiem i zgubą zacnego ludu naszego. Tedy przyszły lata niedostatku, a z nimi mór, który w jednym jedynym roku 1848 w małym księstwie cieszyńskim 20 250 ludzi złożył do grobu. Ledwie się lud upamiętał po takim przerażającym upadku, a już zapomniał na obietnice mierności i utonął głęboko w stary nałóg pijaństwa, tak że na sta liczą się wiadra wódki, tego zabójczego napoju, który się corocznie w każdej gminie mija. Niedzielę, dzień Pański, uczynił lud dniem uciech i rozpusty. Podczas nabożeństwa chodziliście do siebie w gości, karczmy i gospody napełniały się pijakami a kościół niedziela po niedzieli był próżny. Tak wielki jest upadek, iż jak słyszę, niektórzy do kościoła idąc po drodze do karczmy wstępują. Pytam się, czy na mnie wina, czy mnie słuhać nie chcecie, i proszę abyście mi to otwarcie powiedzieli, bym mógł ustąpić miejsca innemu, któryby gorliwiej przemawiał do was, niż ja jestem w stanie."

A co dnes? Můžeme jen konstatovat, že historie se bohužel opakuje. Protože ti, kdož se nepoučí z historie, jsou nuceni ji znova prožít a navíc s mnohem horšími následky. Nenásledujme zlé činy našich předků, ale následujme víru těch, kdo svůj život zasvětili Pánu Bohu.

Adam Ciešlar

Napsal a fotografie pořídil

HLEDÁNÍ ROZDÍLŮ PRO DĚTI

NAJDI 10 ROZDÍLŮ

VYTVOŘILA JUDITA NIEMCOVÁ

PROSTORY VE SPODNÍM PATŘE

CÍRKEVNÍ MATEŘSKÁ ŠKOLA

*Výroční zpráva církevní
mateřské školy se nachází v
samostatném výtisku.*

KUCHYNĚ, VÝDEJNA JÍDLA

prostory v
horním patře

místo k
poobědovému
odpočinku

Nepřehlédněte

Opravy našeho kostela

Fond na opravu kostela k 250. výročí založení sboru

Rok 2032 bude jubilejním rokem, protože náš sbor bude slavit 250. výročí.

V průběhu následujících měsíců a let se potřebujeme zaměřit na tyto opravy:

- o Střecha kostela
- o Vnitřní výmalba
- o Rekonstrukce věže
- o a další....

S Vámi to má smysl, děkujeme!

Děkujeme za každý dar

107-3522660237 / 0100 s variabilním symbolem 250

Kavárna

Název kavárny najdete v tajence

Kavárna funguje od začátku prázdnin a náš tým čítá 11 členů. Hlavní vizí kavárny je napomoci pastoračně evangelizační činnosti. Chceme, aby po bohoslužbě lidé nespíchali ihned domů, ale zaslí si na dobrou kávu, sdíleli se, prohlubovali vztahy a rozjímali nad kázáním.

Děkujeme Vám za dobrovolné dary, kterými přispíváte na potřeby kavárny, jako je například káva, kelímky, mléko atd., z dlouhodobého hlediska setríme na nový profesionální kávovar a mlyněk. Veríme, že tato služba bude přinášet užitek a radost.

8.10.
22.10.
5.11.
12.11.
3.12.
10.12.
17.12

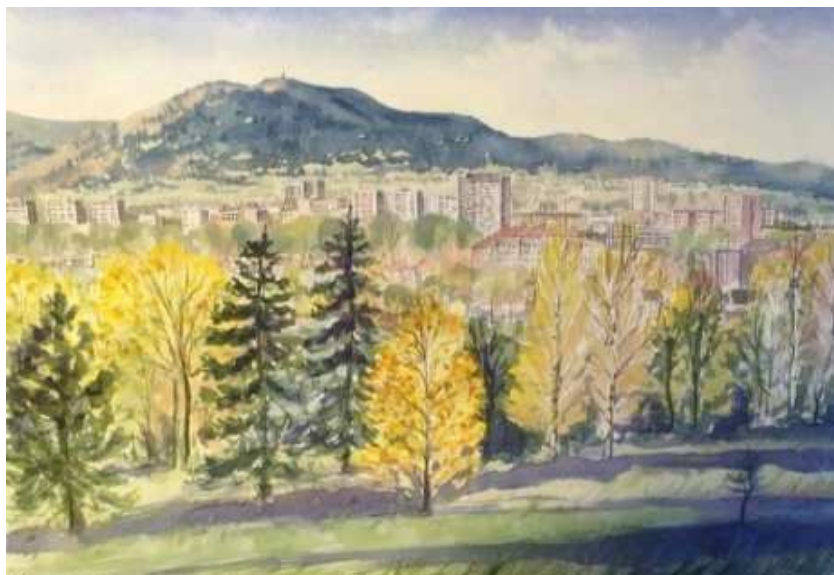
Kdy se můžete
těšit na kávu?

Nepřehlédněte

Blažena Niemcová

**Krajiny z Bystřice, Třince a okolí
(akvarely)**

**od 6. září 2023 do konce roku 2023 v galerii
Magistrátu města Třince**

Výstava je prodejní

Více informací o autorce na FB @blazenaniemcova

ZŮSTAŇME V KONTAKTU

ODKAZY FARNÍHO SBORU SCEAV
BYSTRICE

**NÁMĚTY NA DALŠÍ TÉMATA A PŘIPOMÍNKY K
ČTVRTLETNÍKU MŮŽETE NAPSAT NA NÁŠ E-MAIL:
VITAE.SCEAVBYSTRICE@GMAIL.COM
ZA ZPĚTNOU REAKCI DĚKUJEME!**

FOTOGRAFIE

- Z POBYTU RODIN: ZBYSZEK NIEMIEC
- PROSTOR CMŠ: BOLESLAV TASKA

PROFILOVÉ FOTOGRAFIE:

DANIEL PIETROSZ

**ZBYLÉ FOTOGRAFIE ZE SOUKROMÉHO ARCHIVU
NEBO FARNÍHO SBORU SCEAV BYSTRICE**

NAŠE REDAKCE

JAZYKOVÁ KOREKTURA: Blažena Niemcová

GRAFICKÝ DESIGN: Karolína Kotas

REDAKTOR: Beata Kantor

ŠÉFREDAKTOR: Kamila Hota

Pravidelně se scházíme

Dorost

JSME MLADÍ VE VĚKU 13-18 LET. SETKÁVÁME SE PRAVIDELNĚ KAŽDÝ **PÁTEK** OD 17:00 NA FAŘE

Mládež

JSME MLÁDEŽ VE VĚKU OD 18-35 LET. SETKÁVÁME SE PRAVIDELNĚ KAŽDOU **SOBOTU** OD 18:00 NA FAŘE

Maminky

SCHÁZÍME SE **KAŽDÝ ČTVRTEK** OD 9. HODINY V MALÉ HERNIČCE NA KANAANU

Nedělní besídka

NEDĚLNÍ BESÍDKA NEBOLI NEDĚLNÍ PROGRAM PRO DĚTI V **PRŮBĚHU NEDĚLNÍCH BOHOSLUŽEB**

Biblické hodiny

JSOU MÍSTEM SETKÁVÁNÍ VŠECH GENERACÍ. DŮRAZ JE ZDE POLOŽEN NA STUDIUM PÍSM A JEHO PRAKTICKÝ DOPAD NA ŽIVOT. **16.00**

Manželská setkání

MANŽELÉ MAJÍ MOŽNOST JEDNOU ZA MĚSÍC (**3. SOBOTA V MĚSÍCI**) POBYT SPOLU BEZ SVÝCH DĚTÍ NA SVĚM SETKÁNÍ

Ženská skupinka

SETKÁVÁME SE OBVYKLE KAŽDOU **2. STŘEDU V MĚSÍCI V 17 HOD.** U NĚKTERÉ Z ŽEN

Mužská skupinka

SETKÁVÁME SE PRAVIDELNĚ KAŽDOU **2. A 4. STŘEDU V MĚSÍCI V 17 HOD.** V BUDOVĚ „KANAAN“ (VEDLE EVANGELICKÉ FARY)

Rodiny

JSME SKUPINA KŘESŤANSKÝCH RODIN A SCHÁZÍME SE PRAVIDELNĚ **KAŽDOU DRUHOU SOBOTU** V MĚSÍCI S NAŠIMI DĚTMI V BUDOVĚ "KANAAN"

Jak dokonalá je cesta Boží, jak ryzí je, co praví Hospodin –
on je štít všech, kdo v něho doufají!

Žalm 18,13

**Farní sbor Slezské církve
evangelické a. v. v Bystřici**
739 95 Bystřice č. 107

ÚŘEDNÍ HODINY

Pondělí: 8:00 – 12:00 a 14:00 – 16:00

Středa: 8:00 – 12:00

jinak po telefonické domluvě

 591 140 690

 bystrice@sceav.cz

 bystrice.sceav.cz